

Hoogwater PLATFORM

Bericht HOOGWATERPLATFORM
2 mei 2013

Aan de leden en sponsoren

Een nieuwe dreiging: De Ooijpolder als retentiegebied

Het Deltaprogramma kijkt voor de lange termijn vooruit naar wat nodig is voor de waterveiligheid. In 2100 moet volgens het Deltaprogramma 18.000 m³ opgevangen kunnen worden bij Lobith. In diverse regio's, waaronder de regio Gelderland, wordt op ambtelijk en bestuurlijk niveau gewerkt aan een strategie voor die waterveiligheid op de lange termijn (2050/2100). In dit kader is het ambtelijk rapport *Kansrijke Strategieën Waal, Merwedens en IJssel Zuid* (zie www.Hoogwaterplatform.nl) verschenen. In dit rapport worden voor ons gebied als binnendijkse maatregel **Retentie Rijnstrangen, Bypass Ooij/Groenlanden/Bisonbaai en Retentie Ooijpolder genoemd als kansrijke strategieën**. De kansrijke strategieën zijn in april voorgelegd aan de stuurgroepen Delta Maas en Delta Rijn. Daarna zal in de loop van dit jaar een voorkeursstrategie opgesteld worden die door de regio begin 2014 opgeleverd wordt. In april 2014 zal het Deltaprogramma Rivieren de uiteindelijk gekozen maatregelen voor vaststelling aanbieden aan de landelijk Stuurgroep Deltaprogramma. Uiteindelijk zal - naar verwachting in 2015 - het kabinet besluiten voor welke maatregelen gekozen wordt.

Het Hoogwaterplatform heeft ondertussen, op verzoek van de gemeente Ubbergen, tweemaal overlegd met burgemeester Wilbers, wethouder Barber en wethouder Wassink van Millingen aan de Rijn. Burgemeester Wilbers heeft met wethouder Barber gesproken met gedeputeerde mevr. Mijers van de provincie Gelderland. Onze kritiek op het verloop van het proces (geen inspraak) en onze (zowel Hoogwaterplatform als gemeenten) stellingname over de inhoud van de rapportage (**geen retentie**) is duidelijk naar voren gebracht.

Wat is het verschil tussen noodoverloopgebied en retentiegebied? Was er in het begin van deze eeuw sprake van de Ooijpolder als noodoverloopgebied, nu wordt er gesproken over retentie Ooijpolder. Er is een duidelijk verschil tussen retentie en noodoverloopgebied. Retentie maakt deel uit van het structureel beschermingssysteem tegen hoogwater, zoals ook bv. dijkverhoging of -verlegging. Noodoverloopgebied wordt pas ingezet als uiterste maatregel als het hoogwater een uitzonderlijk hoog peil bereikt. Een retentiegebied zal vaker in werking treden dan een noodoverloopgebied, het waterpeil en de schade zullen in het retentiegebied lager zijn, maar vaker voorkomen. Ook wordt het onderscheid retentiegebied en noodoverloop geringer naarmate de waterstand waarbij retentie in werking treedt hoger ligt. Voor de bewoners van de Ooijpolder maakt het niet veel uit of het water 2 of 3 meter hoog staat of nog hoger. De bewoners zullen moeten worden geëvacueerd en hun huizen alsook alle ander gebouwen moeten als verloren worden beschouwd. (Retentiebekkens en noodoverloopgebieden. Prof. W.van Ellen 2004).

Onze kritiek op de bovengenoemde ambtelijke studie komt hierop neer:

1. Van publicaties en besluiten uit het verleden hebben de opstellers van het rapport geen kennis of doelbewust geen gebruik gemaakt. In 2005 heeft het toenmalige kabinet de Ooijpolder als noodoverloopegebied afgewezen omdat dit niet rendabel en onvoldoende effectief zou zijn. Er is in de Ooijpolder niets veranderd ten opzichte van de situatie in 2005, afgezien van de geul die in de Millingerwaard gegraven gaat worden, dus waarom zou de haalbaarheid veranderd zijn?

2. Er is een grote faalkans bij het inzetten van een retentiegebied. In de motivering van het kabinetsbesluit van 2005 wordt o.a. opgemerkt dat er sprake is van grote onzekerheid bij de berekening van de extreme waterstand, wat betekent dat de retentie/overloop totaal ineffectief kan blijken (bijvoorbeeld als het middel al voor 100% is ingezet terwijl het extreme hoogwater daarna nog aanhoudt). Dit is dus een groot bezwaar tegen het überhaupt inzetten van retentie/overloop als middel van hoogwaterbestrijding.

3. Van samenwerking of overleg met de Duitse burens is geen sprake geweest. De opstellers van het rapport denken twee retentiegebieden te kunnen plannen aan de grens met de oosterburens. Men beschrijft dat als kansrijk zonder enig overleg met de Duitsers, terwijl toch bij retentie Ooijpolder langs de grens een dijk van zo'n 5 à 6 meter hoog zal moeten worden opgericht.

4. Er is sprake van vooringenomenheid van de opstellers. Mogelijke maatregelen bij de Merwedens worden zeer kostbaar genoemd, maar bij retentie heeft men blijkbaar helemaal niet naar de kosten gekeken. De opstellers wijzen ook dijkverhoging/versterking voorbarig af omdat dit tot spanning en problematische ruimtelijke opgaven zou leiden. Tot slot wordt retentie gezien als de onvermijdelijke oplossing, terwijl alternatieven (zoals een combinatie van een dijkstrategie en een ruimtelijke strategie) niet onderzocht worden.

5. Er is sprake van onverenigbaarheid van uitgangspunt en de voorgestelde maatregel retentie. Een van de uitgangspunten is "Grote ingrepen vanuit waterveiligheid worden gekoppeld aan gebiedsontwikkeling zodat het gebied er als geheel op vooruit gaat". Dit is niet te bereiken bij retentie Ooijpolder. Het gebied zal wel verminkt worden.

We moeten ons er goed van bewust zijn dat er nog geen besluit is genomen om de Ooijpolder als retentiegebied aan te wijzen, maar het is er het Hoogwaterplatform alles aan gelegen te voorkomen dat uiteindelijk retentie Ooijpolder als kansrijke strategie wordt gehandhaafd. Om de gemeenteraden en de burgers te informeren is door de gemeente Ubbergen en de gemeente Millingen aan de Rijn een **Informatieavond Deltaprogramma Rivieren op maandag 13 mei, aanvang 19.30 uur, in Dorpshuis De Sprong te Ooij** aangekondigd. De provincie Gelderland geeft op deze avond uitleg over het uitgebrachte rapport en zal vragen beantwoorden.

Laten we daar met zoveel mogelijk mensen heengaan om te laten zien dat er voor retentie Ooijpolder geen enkel bestuurlijk en maatschappelijk draagvlak is.

Namens het bestuur van het Hoogwaterplatform. Harry Sanders, voorzitter